

Nem ellenmondásos ez. Nagyon egyező a legfensőbb gondviselés szeretet-sugalmaival.

Az igazán nemesült szív, a valódi emelkedettségű elme a legparányibb teremtményt sem csekélyli az okszerű kimélet s illetékes kedvelésben való részesítésre. Méltatásra érdemesíti a nem ártalmas állatkák életörömét.

Nem is hálátlan kegygazdálkodás ez. Meghozza jutalmát a kellemes érzések gyarapításában s gyakran a kegyeltség viszonzásában is.

Történeti érdekű tanúságok jelentős sora vallja már az állatok hálás ösztönét. A természet megfigyelői pedig igen tanulságos példákkal bizonyítják ezt.

De a nemes szív amúgy is önmagának vél tartozni avval, hogy oknélküli bántalmat a leggyarlóbb lényekkel se éreztessen.

Sajnosan elütő a természetes állapottól s nagy elfajultságra mutat az állatkinzásra vetemülő vásottság, mely fájdalom! a korszakult népben nem ritka jelenség.

Népnevelési fontos feladataink kifogyhatatlan teendőihez, habár indirecte s mintegy kerülő úton, lényegesen hozzájárulnak az állatvédelem ügyében buzgólkodók. Fokozott hatálylyal intik az elzilahultságot a szelidebb erkölcsökre, a valódi humanizmus megszívlelésére.

Csaplár Benedek, kegyesrendű tanár.

A ligetek madarai.

Tekintetes igazgató-titkár úr!

Bevallom, hogy az orsz. állatvédő egyesület szép és nemes czélját mind ez ideig magam is félreismertem. A közvetlen tapasztalat megtanított azonban arra, hogy az állatvédő egyesületnek igen is van létjogosultsága, hogy állatvédelem ügye nagyon is megérdemelné, hogy a társadalom által melegebben karoltassék fel.

Az egyesület megbízásából három madáretető állványt állítottam fel a zugligeti iskola kertjében s a legutóbbi időben beállott havazás következtében különösen reggel és délután majdnem ezrével keresik fel a kertet. Van itt veréb, czinke, sármány, rigó, harkály, tengelicze, csiz, kenderike, s mind-mind mohón szedik fel a tanítványaim által elszórt magot. Tanítványaim öröme e roppant madársereg láttára határtalan. Szívök, lelkük emelkedik e létványon s erkölcsük is nemesedik. Ime az állatvédelem eszméje nemesak eszköz, hanem cél is a gyermekek erkölcsének nemesítésére s szívökben mindenesetre fokozódik a könyörületesség érzete az állatok iránt s á ki az állat iránt is könyörületet, szánalmat érez, az nem lehet rossz ember.

S-oligáljanak soraim elismerésül a természet mostoha teremt-

ményei nevében, kik az önök jószívűségéből nyerik élelmüket, de köszönettel adózom egyuttal azért is, hogy erkölcsnevelési munkámat nemes áldozatkészségükkel előmozdították.

Budapest, 1892. január 21-én.

Kiváló tisztelettel
Eperjessy István
főv. vezető-tanító.

Gyakorlati rész.

Óvszer a veszett eb marása ellen. Egy német laptársunk tekintélyes orvosok által több ízben sikerrel alkalmazott gyógykezelést ajánl, mely a veszett ebekmarását egyszerű házi kezeléssel is veszélytelenné teszi.

A megharapott testrészt sebhelye ugyanis lehetőleg közvetlenül a marás után azonnal friss és tiszta hideg vízzel kimosatván, apróra zúzott foghagymával jól bedörzsölendő, mely állapotban a betegnek több órai nyugalom ajánlatik; a megmarat egyén a most jelzett eljárást követő egymás utáni nyolcz napon át mintegy 60—65 gramnyit igyék azon keverékből, melyet 720 gram tiszta vízből és egy csomó foghagymából vegyítve addig forralunk, míg az oldat 500 gram súlyra leapadt.

Szükség esetében jó szolgálatokat tehet ezen szakértelmet nem igénylő eljárás s azért olvasóink figyelmébe ajánljuk.

A lóhús élvezése elleni előítélet újabbi időben mégis hovatovább enyészik. Így olvassuk a schweizi hentestársulat hivatalos közlönyében: A főzni való hús, ha nem fiatal lóé: vastagszálú, de annál jobb a beefsteak, rostélyos és vesepecsenye. Jó a savanyt alkalmazni, mert a rágási izomnak megtakarítja a munkát. A rágás épp úgy történik, mint a marhahúsnál, azaz, úgy, hogy az egyes darabok ugyanoly alakban kínáltatnak megvételre a közönségnek. Így például levesnek való: kis tarja, szügyfő, vékony hát-szín, vékony szügye, virágos tarja. Párolni való: (fajtott hús) fartő, fősár, lapoczká, vastag hátszín. Sültnek: fehér pecsenye, vesepecseny, rostélyos. Káposztába való: dagadó, oldalos. A többi részek is nem különbül élvezhetők, mit a szarvasmarháé, például a feje, mája, nyelve, szíve, veleje, veséje, valamint a kocsonyára való darabok.

Berlinben a múlt évben 5905 ló öletett fogyasztás végett, Bécsben és környékén körülbelül 15000. (20 év előtt csak 1555.)

Franciaországban leginkább előkelő körökből terjedt társulat alakult kizárólag azon czélból, hogy a lóhús elleni előítéletet legyőzzék és nem eredmény nélkül. Ellenszenv nélkül esznek már lóhúst akár sertés vagy birkahús helyett. 1885-ben a párizsi lakosság majdnem 4 millió kiló lóhúst fogyasztott el, mely 132 lómészáros által szállítottatott.

E propoganda az ottani állatvédő-egyesülettől indult ki. Decroix a hadsereg főállatorvosának vezetése alatt, azon feladattal: eldolgozott, öreg lovak túlzott kihatását megakadályozni.